

**ΓΕΝΙΚΟ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΤΟ ΝΤΥΣΣΕΛΝΤΟΡΦ
GENERALKONSULAT VON GRIECHENLAND IN DÜSSELDORF**

Αποχαιρετιστήριο μήνυμα Γενικού. Προξένου κ. Νικολάου Π. Πλεξίδα

Αγαπητοί συμπατριώτες,

Ήρθε η ώρα να σας αποχαιρετήσω! Ύστερα απο 3 χρόνια στο τιμόνι του Γενικού Προξενείου Κολωνίας και στο Γενικό Προξενείο Ντύσσελντορφ, αφήνω τον όμορφο Ρήνο για τις όχθες του Δούναβη, για να υπηρετήσω ως Πρέσβυς την πατρίδα από την επίσης όμορφη Μπρατισλάβα, σε μία νέα αποστολή-πρόκληση που η υπηρεσία μου ανέθεσε.

Σας είμαι ιδιαίτερα ευγνώμων για την αγάπη και εκτίμηση που μου δείξατε όλα αυτά τα χρόνια. Τα αισθήματά σας τα εκλαμβάνω σαν προέκταση της αγάπης σας απέναντι στην ίδια τη Πατρίδα και τον θεσμό του Γενικού Προξένου που την εκπροσωπεί.

Αισθάνομαι τιμημένος που μου δόθηκε η ευκαιρία να υπηρετήσω το εκλεκτό αυτό κομμάτι του Ελληνισμού έξω από τα εθνικά του σύνορα και να διαπιστώσω από κοντά τη μοναδική του δύναμη να μετουσιώνει την ένδεια σε προκοπή, την ημιμάθεια σε γνώση και το αδύνατο σε εφικτό!

Δεν ήταν όλα αυτά τα χρόνια της αποστολής μου εύκολα. Συνέπεσαν με τη ζοφερή οικονομική κατάσταση στη χώρα μας εξ' αιτίας της οποίας κληθήκαμε να λάβουμε και υλοποιήσουμε επώδυνες αποφάσεις. Αναλάβαμε, υπό το βάρος άμεσου εξορθολογισμού των δημοσίων οικονομικών, να συγχωνεύσουμε σχεδόν 3 Γενικά Προξενεία σε ένα υπερ-Προξενείο με αρμοδιότητα για πάνω από 120.000 πολίτες μας, το μεγαλύτερο στην ευρωπαϊκή ήπειρο. Δεν ήταν αυτή καθ' εαυτή η επίλυση ενός σωρού πρακτικών προβλημάτων που συνεπάγεται μια τέτοια αλλαγή. Ήταν και η διατήρηση της λειτουργικότητας και της παροχής ικανοποιητικών υπηρεσιών στο υπερδιπλάσιο πλέον κοινό, με μειωμένο προσωπικό για λόγους οικονομίας. Κι ακόμη περισσότερο, ήταν το ψυχολογικό τραύμα που ο Ελληνισμός έφερε από την επώδυνη αναστολή της λειτουργίας ιστορικών Προξενείων στη χώρα αυτή.

Ήταν ένα λεπτό εγχείρημα για το οποίο αισθάνομαι ιδιαίτερα υπερήφανος που η Πολιτεία με επέλεξε να φέρω σε πέρας. Και νομίζω ότι με τη βοήθεια των συνεργατών μου, τη δική σας κατανόηση και πατριωτική αντιμετώπιση, τα καταφέραμε σε μεγάλο βαθμό! Μένουν πολλά ακόμη να γίνουν διότι εγγενείς αδυναμίες και παθογένειες του διοικητικού μηχανισμού της χώρας μας δεν εξαλείφονται από τη μιά στιγμή στην άλλη. Αλλά, τουλάχιστον, κερδίσαμε το πρώτο στοίχημα της μετά κρίσης εποχής, αυτό της αξιοπιστίας και αναγνώρισης από τον Έλληνα της προξενικής μας περιφέρειας ότι τον υπηρετούμε με όσες δυνάμεις και μέσα διαθέτουμε!

Από την άλλη πλευρά, είναι αλήθεια ότι οι κρίσεις δημιουργούν μεψιμοιρία, γκρίνια και παράπονα. Δημιουργούν όμως και χρυσές ευκαιρίες για τομές και μεταρρυθμίσεις που υπό άλλες περιστάσεις δεν θα αποτολμόντουσαν. Μέσα σ' ένα τέτοιο κλίμα, κάποιες αποφάσεις λαμβάνονται με δυσανάλογη ταχύτητα για το δέον γενέσθαι και τα μέτρα χρειάζονται μια δεύτερη, ετεροχρονισμένη και ψυχραιμότερη, ανάγνωση. Κάπως έτσι εξελίχθηκαν τα πράγματα τελευταία στο θέμα της ελληνόγλωσσης παιδείας στον τόπο αυτό, αλλά αρχίζουν ήδη να βρίσκουν την ορθή τους δυναμική. Προς όφελος των Ελληνοπαίδων που αποτελούν τη χρυσή μας παρακαταθήκη, εδώ στις νέες σας εστίες.

Με αφορμή τη νέα γενιά Ελλήνων θα ήθελα να επισημάνω ότι οι νέες τεχνολογίες έχουν αλλάξει δραματικά τα τελευταία χρόνια τον ρόλο και την ιδιοσυγκρασία του εκπατρισμένου Έλληνα. Ζούμε πλέον σε ανοιχτές κοινωνίες, σε πολυ-πολιτισμικό περιβάλλον που μέρα με τη μέρα αλλάζει τη φυσιογνωμία των κρατών και την αντιδιαστέλλει σημαντικά με εκείνη των εθνών. Όσο πιο γρήγορα συνειδητοποιήσουν τα νέα παιδιά ότι η κοινωνία στην οποία ζουν και μεγαλώνουν είναι η δική τους κοινωνία για την οποία οι ίδιοι αποφασίζουν, τόσο πιο αποτελεσματικά θα διεκδικήσουν ισότιμα τη θέση που τους αξίζει μέσα σ' αυτή. Ας ξεπεραστούν επιτέλους προκαταλήψεις περασμένων δεκαετιών ότι η ενσωμάτωση στη γερμανική κοινωνία συνεπάγεται αφελληνισμό. Η αφομοίωση επέρχεται όταν μέσα στο ίδιο το σπίτι δεν διατηρούνται η γλώσσα και οι εθνικές παραδόσεις, όχι στον στίβο της ζωής. Κι ο Έλληνας έχει διαχρονικά αποδείξει στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα που βρέθηκε εγκατεστημένος ότι στη ψυχή του παραμένει πάντα Έλληνας και διατηρεί στο γονίδιο του τη δύναμη της αυτοσυντήρησης του Γένους.

Αγαπητοί συμπατριώτες,

Γνωρίζω πόσο σας πονά το θέμα της οικονομικής κρίσης που διέρχεται η πατρίδα μας. Γνωρίζω ότι κυριαρχεί μέσα σας - μέσα σ' όλους μας - ένα μεγάλο 'γιατί'. Ας μη κοιτάμε, όμως, πίσω μας παρά μόνο για να δούμε ποιά λάθη κάναμε ώστε να τα διορθώσουμε. Ας κάνουμε τη κρίση ευκαιρία ακόμη και σε τούτον εδώ τον τόπο. Μη πτοείσθε και παρασύρεσθε από υπερβολές και στοχευμένες ενέργειες περιθωριακών κύκλων τόσο στη Γερμανία, όσο και στην Ελλάδα, να αμαυρώσουν την εικόνα αμφοτέρων των κρατών και να παγιώσουν στερεότυπες αντιλήψεις για τον χαρακτήρα των δύο λαών. Είσαστε οι ακάματοι Έλληνες που εδώ και μισό αιώνα γράφετε χρυσές σελίδες με τη συνεισφορά σας στην ανοικοδόμηση και οικονομική ευρωστία αυτής της χώρας. Το καλό όνομα που χτίσατε όλα αυτά τα χρόνια το συνεχίζουν επάξια οι επιστήμονες κι εξειδικευμένοι νέοι μας που εγκαθίστανται στις μέρες μας στον τόπο αυτό και ως ισότιμοι ευρωπαίοι πολίτες δίνουν μια νέα δυναμική πνοή στη γερμανική κοινωνία. Το όνομα ενός λαού, δεν αλλάζει από μια πρόσκαιρη κακοδιαχείριση στα δημόσια οικονομικά ενός κράτους. Η ιστορία των εθνών δεν παραχαράσσεται και δεν παραγράφεται εύκολα, ιδιαίτερα ενός έθνους σαν το δικό μας που έχει ιστορικά αποδείξει ότι στις δύσκολες περιστάσεις διαθέτει την μοναδική ικανότητα να αναγεννιέται ακόμη και μέσα από την ίδια του τη τέφρα.

Συνεχίστε μονιασμένοι όλοι μαζί κι ο καθένας χωριστά να προβάλετε με τον καλύτερο τρόπο, ως οιονεί πρεσβευτές μας στη χώρα αυτή, την αγαπημένη μας Ελλάδα, ως άξιοι συνεχιστές ενός λαού που δεν συνεισέφερε στον ελεύθερο κόσμο μόνο με Παρθενώνες αλλά και, μέχρι πρόσφατα, με απaráμιλλη αυταπάρνηση να ορθώνει το ανάστημά του σ' όποιον επιβουλεύεται τα πανανθρώπινα ιδανικά της ελευθερίας.

Από τη δεκαετία της μεγάλης μετανάστευσης έμεινε ανεξίτηλη η φράση του θεατρικού συγγραφέα και λογοτέχνη Max Frisch: «ζητήσαμε εργατικά χέρια και μας ήρθαν άνθρωποι». Μισό αιώνα μετά, συμπληρώνουμε με ζηλευτή αξιοπρέπεια: «ήρθαμε, όντως, άνθρωποι και παραμένουμε άνθρωποι».

Αγαπητοί συμπατριώτες,

Ένα μεγάλο ευχαριστώ από τα βάθη της καρδιάς μου, με τις καλύτερες ευχές μου για υγεία και προκοπή, εδώ στη δεύτερή σας πατρίδα.

Ντύσσελτορφ 10 Ιουλίου 2013

Ο Γενικός Πρόξενος

Νικόλαος Π. Πλεξίδας